

opfattet det Spørgsmaal, om Klagen fra Fredericia kunde anses for en begrundet Klage eller ikke, at det i den Henseende var givet, saaledes som jeg ogsaa tillod mig at gjøre gjældende, da jeg først havde Ordet, at flere af de Antepunkter, som ere fremkomne, seneere have viist sig ubegrundede. Men det er Noget, der er Tilfældet næsten ved alle Valg, og det er ogsaa Tilfældet ved det andet Valg paa Dagsordenen, nemlig Valget paa Vær, at Noget falder bort som ubegrundet. Det kan man ikke regne, det finder Sted næsten ved enhver Klage. Men naar der bliver saa Meget tilbage, som der er blevet tilbage ved Valgene i Fredericia og paa Vær, kan man ikke sige, at en saadan Klage er ubegrundet. Det var det, jeg vilde konstatere, fordi det fra flere Sider under tiden er blevet gjort gjældende, at disse Klager vare saa overordentlig frivole. Det kan man paa ingen Maade sige. De ere i det Hele begrundede, naar der bliver saa Meget tilbage af virkelige Antepunkter, som der her er blevet. Jeg tror, at jeg kan indskrænke mig til disse Bemærkninger, og jeg skal gjentage min Indstilling om, at disse to Valg godkjendes.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved Udvalgets Indstilling

1) at Valget i Veile Amts 1ste Valgkreds godkjendes

vedtoges enstemmig med 67 Stemmer,

og Udvalgets Indstilling

2) at Valget i Svendborg Amts 7de Valgkreds godkjendes

vedtoges enstemmig med 69 Stemmer.

Man gif herefter til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Indførselsforbud i Anledning af pestagtig Sygdom.

(Lovforslaget findes i Tillæg A).

Formanden (Krabbe): Sagen kan kun foretages under Forudsætning af Thingets Samtykke, da den i Forretningsordenen foreskrevne Frist ikke er forløben; jeg vil imidlertid anse Samtykket som meddelt, hvis Ingen gjør Indsigelse. (Ophold) Det er saaledes meddelt.

Lezh: Naar det foreliggende Lovforslag handler om Foranstaltninger til at forebygge Indtrængen af en Pestsmitte her i Landet, turde der maasse være nogen Anledning til baade med Hensyn til Burderingen af Lovforslagets Indhold og

med Hensyn til Burderingen af de Forandringer som det høie Thing mulig maatte finde Anledning til heri at foretage, med et Par Ord at komme ind paa denne Sygdoms, Pestens Optraeden navnlig i den nyeste Tid. Det var da i Slutningen af forrige Aar og i Begyndelsen af dette, at der begyndte at udbrede sig Rygter om, at en meget ondartet og smitsom Sygdom var udbudt og havde grebet om sig i det russiske Gou-vernement Astrakan og navnlig i en lille By Wetljanka. Man betegnede først denne Sygdom som Tyfus, jeg tror med det Udtryk Plettyfus. Men det varede ikke længe, forinden man maatte tilstaa for sig selv og heller ikke længer kunde skjule for sig selv, at man stod her lige overfor den orientalske Pest, overfor en af de frygteligste Sygdomme, som kunne hærge Mennekeheden og som i det 14de Aarhundrede under Navnet „den sorte Død“, med stor Voldsomhed rasede i mange Lande i Europa, deriblandt ogsaa i vort Fædreland. Med Hensyn til denne Sygdoms Beskaffenhed og med Hensyn til den Maade, hvorpaa den er optraadt, ønsker jeg at paaberaabe mig og her at bringe frem nogle ganske enkelte officielle Beretninger, som i saa Henseende ere indløbne. Jeg finder da i Berlingske Tidende for den 25de Januar d. A. omtalt en Indberetning fra en Overlæge ved et Kosakregiment i Astrakan ved Navn Depuer. Jeg indskyder ved at udtale dette Navn den Bemærkning, at jeg i det Hele taget ikke skal bestrebe mig for at udtale russiske Navne med den rette Betonning, men at jeg indskrænker mig til at udtale dem saaledes, som de maa læses med den danske Udtale efter deres Skrivemaade. Det hedder i Følge den Kilde, jeg nævnte, i en Beretning fra Overlæge Depuer ved Kosakregimentet i Astrakan, at Sygdommen optraadte med den største Voldsomhed i den anden Uge af December i Byen Wetljanka ca. 30 Mil fra Astrakan ved Floden Wolga, og det tilspies, at i det nævnte Tidrum fra 6—14 December døde ikke blot alle Syge, men ogsaa de Allerflestes, der kom i Berøring med dem, Læger, Sygevogtere, Præster og de Kosaker, der havde jordet Egene. Jeg skal i Forbindelse hermed berøre en anden officiel Beretning, som er fremkommen, og som jeg finder i „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ af 6te d. M. Denne Beretning er fra Gouvernøren af Astrakan, og indeholdt i et Telegram fra ham, der er dateret den 31te Januar (ny Stil). I denne Beretning hedder det blandt Andet om denne Sygdoms Optraeden, fra det Dieblit, Ildbefindendet kan bemærkes, og indtil Døden paafølger, hengaar der ikke mere end 2 Dage. Tilfælde af Helbredelse ere hidtil ikke forekomne. Jeg har dvælet ved disse officielle Beretninger for at konstatere Sygdommens særdeles farlige og dødelige Natur. Det maa anses for en Selvfølge, og skete ogsaa, at de russiske Autoriteter og den russiske Regjering strax vare betænkte paa saa godt som Omstændig-